

ועדת הבחירות המרכזית
לכנסת ה-21

הנשיא אברהם טל
יושב ראש ועדת הבחירות האזורית מרכז דרום

ת"מ 52 / 21

העותר: שלמה שש

נגד

- המשיבים:
1. שלמה אלימלך, ראש המועצה האזורית גן רווה
 2. עו"ד רונית עובדיה, יועצת משפטית חיצונית למועצה אזורית גן רווה - נמחקה
 3. המועצה האזורית גן רווה

עתירה למתן צו מניעה לפי סעיפים 17ב ו-17ד לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם העותר: עו"ד עמיחי וינברגר; עו"ד עדי סדינסקי לוי

בשם המשיבים: עו"ד רונית עובדיה; עו"ד תמר איגרא

החלטה

בפניי עתירה לפי סעיפים 17ב ו-17ד לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן – חוק דרכי תעמולה), לפיה אורה על ביטול איסורים שהטילו המשיבים על העותר בנוגע לעריכת כנסי בחירות לקראת הבחירות לרשויות המקומיות.

עם קבלת העתירה ביקשתי את תשובת המשיבים, ולבקשת העותרים התרתי לצדדים להגיב אחד לתגובת האחר.

עמוד 1 מתוך 11

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015
טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

בטרם אדון בעתירה גופה, אדון בשתי טענות סף שהועלו בכתבי הטענות:

א. מחיקת העתירה נגד המשיבה 2:

1. העותר צירף, כמשיבה 2, את היועצת המשפטית של המשיבה 3 כמשיבה לעתירה.
2. מכתבי הטענות עולה כי הוא מעלה טענות לגבי פעילות המשיבה 2 כיועצת משפטית בעניין הבחירות, ובעניין סמכותה במילוי תפקידה.
3. המשיבה 2 ציינה כי היא משמשת בתפקידה כיועצת משפטית למשיבה 3 כדין, ופועלת בהתאם להוראות הדין לטובת האינטרס הציבורי, שמירה על טוהר הבחירות ושיוויון בין המתמודדים ללא כל הבדל בין מועמד כזה או אחר. לטענתה, חוות דעתה הן חוות דעת משפטיות שניתנות מתוקף תפקידה, וצירופה כמשיבה נעשה בחוסר תום לב, במטרה לפגוע במעמדה המקצועי ולהטיל עליה מורא. כן מציינת המשיבה 2 כי הגשת עתירה אישית נגדה מהווה הפרה של כללי האתיקה החלים על עורכי הדין.
4. ביקשתי כי העותר יתייחס לבקשת המשיבה 2 למחיקתה והעותר השיב כי הוא משאיר את השאלה לשיקול דעתי.
5. לאחר שבחנתי את הטענות, מצאתי כי לא היה מקום לצרף את המשיבה 2 כמשיבה בעתירה, ולכן, בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(ב) להוראות הבחירות (דרכי תעמולה) (סדרי הדין בבקשות ועררים), התשע"ה-2015 (להלן- הוראות סדרי הדין), אני מורה על מחיקתה מהעתירה.
6. ככלל, העותרים והמשיבים הראויים בעתירה לפי חוק דרכי תעמולה הם המועמד, הסיעה או רשימת המועמדים שבעדם נערכה, או תיערך, התעמולה נושא העתירה, או שכלפיהם תבוצע העבירה, לפי העניין, היוזם לפרסום התעמולה או מבצע העבירה, אם אינו המועמד, הסיעה או רשימת המועמדים האמורים (פסקאות 5(א)(1) ו-2) להוראות סדרי הדין). כמו כן יש לצרף כמשיבים את כל מי שעלול להיפגע מקבלת העתירה (ראו והשוו: בג"ץ 353/67 "אגד" אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ נ' שר התחבורה, פ"ד כב(1)332, 336 (1968); בג"ץ 1901/94 לנדאו נ' עיריית ירושלים, פ"ד מח(4)403, 415 (1992)).

עמוד 2 מתוך 11

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015

טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

7. במקרה בפניי, משמשת המשיבה 2, היועצת המשפטית למשיבה 3, בתפקידה – כלומר, חוות דעתה הן חלק מפעילותה של המשיבה 3, ואף אם פלוני חולק על חוות דעתה המשפטית, עליו להביא את טענותיו נגדה במסגרת עתירה נגד המשיבה 3 כרשות, ואין מקום לצרף אישית את משיבה 2 כמשיבה.
8. לעניין זה אציין כי בכתבי הטענות שבפניי הובאו טענות והתבטאויות, מטעם שני הצדדים, שלא היה להן מקום. אין בכוונתי להתייחס לטענות אישיות שעולות מכתבי הטענות אך אדגיש כי בכתבי טענות בפני יושב ראש ועדת הבחירות אין מקום להתבטאויות שאינן מכבדות את הצדדים, את הערכאה ואת באי הכח. טוב היו באי כח הצדדים עושים אם היו מנמיכים את עוצמת הלהבות, בכלל, ובמהלך הטיעון המשפטי בפרט (סעיף 33 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986).
9. המשיב 1 ביקש גם הוא את מחיקתו כמשיב בעתירה, אך נוכח הוראת סעיף 5(ב)(1) להוראות סדרי הדין, והעובדה כי העותר טוען כי המשיב 1 עושה שימוש במשאבי הרשות כדי להפריע לתעמולת הבחירות שלו, אני דוחה את הבקשה.

ב. טענת השיהוי:

10. המשיבים טענו כי העתירה לוקה בשיהוי ניכר, שכן בעיקרה היא תוקפת החלטה שניתנה 48 ימים לפני הגשתה, וחלקה בעניין אירוע שכבר חלף.
11. אכן, צודקים המשיבים כי בענייני בחירות יש להקפיד על הגשת הליכים ועתירות במועד, ללא כל שיהוי (בג"צ 539/15 יהושוע נ' ועדת הבחירות המרכזית). יחד עם זאת, שיהוי נבחן על פי שלושה יסודות: השיהוי הסובייקטיבי, השיהוי האובייקטיבי וחומרת הפגיעה בשלטון החוק (בג"צ 1262/06 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' סיעת ש"ס, פ"ד סא(1) 185), וכן ככלל הגשת עתירה במועד קרוב למועד אירוע תעמולה המונעת הכרעה משפטית ראויה, עלולה להביא לדחיית עתירה לפי חוק דרכי תעמולה על הסף (ראו והשוו: תר"מ 45/21 ברטל נ' לנגר מפי כבי' השי' א' דראל, 17.6.18).

12. יחד עם זאת, ההחלטה בעניין המבנה בקיבוץ פלמחים, שהיא נושאה העיקרי של העתירה, היא החלטה מתמשכת, ובהתאם לאסמכתאות שהוצגו בפניי, העותר הוא הראשון שהחלטה נוגעת לגביו, כך שאין בנמצא אחרים אשר יטענו שלא עשו שימוש במבנה נוכח ההחלטה. בנסיבות אלו, אני דוחה את טענת השיהוי.

לאחר שדחיתי את טענת השיהוי, אכריע במחלוקת בין העותר למשיבים 1 ו-3.

ג. רקע עובדתי:

13. בתאריך 30.10.2018, יתקיימו הבחירות לכל הרשויות המקומיות והמועצות האזוריות (סעיף 5 לחוק המועצות האזוריות (מועד בחירות כלליות) (תיקון מס' 10), התשע"ז-2017), ובכללן צפויות להתקיים הבחירות לראשות המועצה האזורית גן רווה – היא המשיבה 3, שכוללת מספר יישובים, ובהם הקיבוץ פלמחים.

14. העותר טוען שהוא מתעתד להגיש את מועמדותו בבחירות לראשות המועצה, והמשיב 1 הוא ראש המועצה המכהן.

15. העותר ביקש בשלהי חודש אפריל 2018 להשתמש באולם שבקיבוץ פלמחים לצורך כינוס בחירות.

16. אציין כי מכתבי הטענות שבפניי עולה אי-בהירות בנוגע לזהות המבנה שבו ביקש העותר לערוך את הכינוס – מבנה "צוק פלמחים" או מבנה "אל מול היס". יחד עם זאת, נוכח התוצאה אליה הגעתי, אין צורך שאכריע בזהות המבנה דנן, ודי לי בכך שמדובר בנכס מקרקעין בבעלות ציבורית בקיבוץ פלמחים (להלן יכונה – המבנה).

17. המבנה עומד לרשות חברי הקיבוץ ותושביו, לצורך כינוסים שונים, בעלות קבועה מראש שנקבעה בהודעת מנהל הקהילה של הקיבוץ מיום 18.04.2016 (צורפה כנספח 2 לתשובת המשיבים לעתירה), ולאחר חתימה על הסכם למתן זכות שימוש בנכס, המוגבלת לפי ההודעה האמורה לחברי ותושבי הקיבוץ בלבד.

18. העותר טוען כי לאחר משא ומתן עם הקיבוץ, הוסכם בינו לבין הקיבוץ על מתן רשות שימוש במבנה לצורך כינוס בחירות, בתמורה ל-400 ₪. לא למותר לציין שהעותר לא צירף הסכם חתום בינו לקיבוץ על מתן זכות השימוש במבנה, ולא הובהר אם בכלל היה רשאי, בהתאם למדיניות שנקבעה בהודעת הקיבוץ, לקבל זכות שימוש במבנה לכל צורך שהוא, קל וחומר לצורך קיום כינוסים פוליטיים.
19. ביום 14.05.2018, העבירה המשיבה 2 למנהל התפעול של הקיבוץ חוות דעת משפטית קצרה שבסיכומה ביקשה "לשמור על טוהר הבחירות ולא לערוך התכנסויות פוליטיות במבנים ציבוריים". מכתבי בי-הדין עולה כי הקיבוץ אימץ את חוות הדעת המשפטית והודיע לעותר כי נוכח חוות הדעת לא יאפשר לו לקיים את הכינוס במבנה.
20. בין מועד זה למועד הגשת העתירה התנהלו תכתובות בין הצדדים, אשר אינני מתכוון להיכנס לעומקם ולסגנונם, ודי להפנות לאמור בסעיף 8 להחלטתי.
21. בסיכומו של דבר הוגשה העתירה שבפניי, בה מבקש העותר:
- א. להורות על ביטול האיסורים שהטילו עליו המשיבים לקיים כנס בחירות באולם הציבורי "אל מול היס" בקיבוץ פלמחים.
 - ב. ליתן צו המורה למשיבים לאפשר לו לערוך כנסים באולמות/מבנים שמושכרים בכל ימות השנה לשימוש הציבור הרחב.
 - ג. ליתן צו המורה למשיבים לבטל את האיסור אשר הטילו עליו לבצע חלוקה של חומרי תעמולה פוליטית, כאמור בבקשה.
 - ד. ליתן החלטה כי ככל שפעלה המשיבה 2 לעניין לפי הנחיות ראש המועצה (המשיב 1), הרי שעליה להפעיל את סמכותה ושיקול דעתה בהתאם להוראות הדין והפסיקה ולפעול לטובת המועצה (המשיבה 3) בלבד.

ד. טענות הצדדים:

22. העותר טוען כי המבנה הוא אולם פומבי פתוח, שמשכירים אותו לכל אדם בעלות סבירה לצורך כל פעילות, ולכן הוא נכלל בחריג הראשון לסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה ומותר לערוך בו תעמולת בחירות.
23. העותר טוען כי המשיבים עשו שימוש בסמכותם על מנת למנוע ממנו להשתמש באולם, ובכך ביצעו הפרעת בחירות, והפרו את סעיפים 2א ו-13 לחוק דרכי תעמולה. לעניין זה הזכיר העותר כי נעשה שימוש במבנה בראשית השנה לקיום כינוס פוליטי על ידי מתמודד אחר.
24. לטענת העותר, באירוע שבועות של המשיבה 3, הגיעו הוא ופעיליו על מנת לחלק דברי תעמולה, והמשיבה 2 מנעה זאת מהם, בטענה שמדובר בפעילות שאינה חוקית.
25. המשיבים טוענים כי המבנה אינו מקום פומבי הפתוח כרגיל לציבור הרחב, שכן הוא מותר לשימוש ציבורי או קהילתי לטובת הקהילה בקיבוץ או לשימוש פרטי של חברי ותושבי הקיבוץ בלבד. משכך, הוא אינו נכלל בחריג לסעיף 2א לחוק דרכי תעמולה ואין לבצע בו כל תעמולת בחירות.
- לטענת המשיבים האיסור על שימוש במבנה לצרכים פוליטיים אסור על כל המתמודדים באשר הם, לרבות המשיב 1. לעניין הכינוס, אשר לטענת העותר התקיים בראשית השנה, טוענים המשיבים כי אין להם כל ידיעה על כך, ואם אכן נערך כינוס כאמור, הוא נערך ללא אישור הגורמים הרלוונטיים בקיבוץ או במשיבה 3.
26. לעניין "אירוע שבועות" טוענים המשיבים כי משטרת ישראל פנתה למשיבה 2, וביקשה ממנה להפסיק את חלוקת התעמולה, שכן אסור היה לחלק דברי תעמולה במקום.
27. בנוסף טענו המשיבים כי גם העותר עורך תעמולה אסורה בעצמו, ולכן הם מבקשים לדחות את העתירה על הסף, או לגופה.

28. כן טענו המשיבים שחלק ניכר מהסעדים שביקש העותר הם כלליים, אינם מבוססים על מערך עובדות קונקרטי ולכן אין מקום לתיתם.
29. העותר ביקש את רשותי להגיב לתשובת המשיבים, ואף כלל בבקשה את עיקר תגובתו. נוכח כך, ועל מנת שלא ליתן זכות תגובה עודפת לאחד הצדדים, התרתי לשני הצדדים להגיב. באותה החלטה הוריתי על קבלת תגובת העותר לתחולת סעיף 14 לחוק דרכי תעמולה על בקשתו.
30. העותר טען בתגובתו כי מקום הטענות נגדו בעתירה נפרדת, ואין מקום לבררן כאן. כן טען נגד ייצוג המשיבים על ידי המשיבה 2, וכי ראוי היה שהמשיב 1 ייוצג בנפרד. לבסוף ביקש העותר לדחות את טענות המשיבים לגופן שכן, לטענתו, לא היה כל פסול בחלוקת התעמולה ב"אירוע שבועות". לעניין תחולת סעיף 14 לחוק דרכי תעמולה על בקשתו – טען העותר כי סעיף 14 מאפשר ליושב ראש הוועדה לחייב השכרת מבנים בתקופת 60 הימים שלפני יום הבחירות, אך בעתירתו הוא מבקש את הפסקת ההפרעה לבחירות, ולכן לא מתעורר הצורך בהפעלת סעיף 14 לחוק דרכי תעמולה.
31. המשיבים חזרו וטענו בתגובתם כי המשיבה 2 מחווה דעתה בהתאם לעובדות שבפניה, לדין ולפרשנותה המשפטית, וחוות הדעת האמורה חלה גם על המשיב 1.
32. לעניין תחולת סעיף 14 לחוק דרכי תעמולה – המשיבים טוענים כי הסעיף האמור אינו חל בעתירה דנן, שכן הסמכות נתונה ליושב ראש ועדת הבחירות המרכזית ולא ליושב ראש ועדת הבחירות האזורית, האולם אינו עומד, כרגיל, להשכרה, ותקופת תחולת הסעיף עדיין לא החלה.
- ה. **התשתית הנורמטיבית:**
33. בטרם אכריע בשאלות המשפטיות שבפניי, אציג את התשתית הנורמטיבית החלה על העניין:

34. סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה קובע כדלהלן:

2א. לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח-1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהונו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט שימוש כמפורט להלן:

(1) שימוש, בתמורה או שלא בתמורה, באולמות ובמקומות פומביים פתוחים העומדים כרגיל לשימוש כאמור;

(2) שימוש בנכסים שהועמדו על ידי המדינה לרשותו של שר, סגן שר או חבר הכנסת, או שהועמדו על ידי הרשות המקומית לרשותו של ראש הרשות; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהגבלות על שימוש בנכסים כאמור שהוטלו לפי כל דין או כללי אתיקה."

35. בחוזר מיוחד של מנכ"ל משרד הפנים 5/2018 מיום 17.04.2018 בעניין הנחיות היועץ

המשפטי לממשלה לקראת הבחירות ברשויות המקומיות, נכתב כי:

"כפועל יוצא בין היתר מהאיסור על שימוש בנכסי הרשות המקומית בקשר עם תעמולת בחירות, נובעת גם ההנחיה המקובלת זה שנים רבות, כי אין לערוך פעילות פוליטית ברכוש הרשות המקומית. בלשונו הברורה של חוזר מנכ"ל משרד הפנים 5/2012 מיום 20.12.2002: 'לא ייערכו במשרדי הרשות המקומית, במוסד או במתקן השייך לרשות המקומית, בכל דרך שהיא, בשעות העבודה או לאחריהן, אסיפה, הרצאה או פעילות דומה מטעם רשימה, או על בסיס של השתייכות מפלגתית או בעלות אופי מפלגתי'.

לאיסור זה שני חריגים אשר יפורשו בצמצום ולחומרה. ראשית, השכרה בתמורה בהתאם למקובל של אולמות ומקומות פומביים פתוחים אשר הרשות המקומית נוהגת, בכל ימות השנה, להשכירם לציבור הרחב.

חריג זה פורש ככולל גם מתן אפשרות לקיום תעמולת בחירות במסגרת אירועים הנערכים על ידי הרשות בשטחים עירוניים הפתוחים לציבור הרחב, ובלבד שניתנת הזדמנות שווה והוגנת לכל מתמודד לקיים תעמולת בחירות במקום ותוך הקפדה כי נבחרי הציבור לא מנצלים לרעה את הנגישות שיש להם לנכסי הציבור (אבעיה 10/20 עיריית פתח-תקוה מיום 22.07.13)"

36. סעיפים 13 ו-14 לחוק דרכי תעמולה קובעים כדלהלן:

13. לא תהא תעמולת בחירות מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחת או למענה בצורה או בדרך שיש בהם משום הפרעה בלתי הוגנת של תעמולת בחירות מטעם מפלגה או רשימת מועמדים אחרת או למענה.

14. יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית לכנסת רשאי, לאחר התייעצות עם סגני היושב ראש של אותה הועדה, להטיל על הבעל או המחזיק של אולם או של מקום פומבי פתוח, העומדים כרגיל להשכרה – להשכירו לרשימת מועמדים פלונית, במועד שיקבע תוך 60 הימים שלפני יום הבחירות לכנסת, אם סבור יושב ראש הועדה שדרוש הדבר כדי לאפשר לאותה רשימת מועמדים להשמיע את דברה באותו מקום ישוב."

ו. דיון והכרעה:

37. באשר לטענת המשיבים כי העותר עובר בעצמו על חוק דרכי תעמולה, כבר נפסק פעמים רבות כי טענות לפיהן העותר עבר גם הוא על חוק דרכי תעמולה אינן טענות הגנה, ואין מקום לבררן בכתב תשובה, אלא בעתירה קונקרטיה המבוססת על מערך עובדות ברור וראיות בצידין (תר"מ 68/20 קוניק נ' בן-שחר (19.082013); תר"מ 94/20 פיירברג נ' פרידריך (9.9.2013)).

משכך, אני דוחה את טענות המשיבים בקשר לכך, שכן בסמכות המשיבה 3, בפיקוח המשיבה 2, למנוע הפרות על חוק דרכי תעמולה, תוך שמירה הדוקה על עקרונות חופש הביטוי הפוליטי, בעצמם או בדרך של הגשת עתירה מטעם ליושב ראש ועדת הבחירות המוסמך.

38. "אירוע שבועות" התרחש לפני חודשים ארוכים, ועל כן אין מקום ליתן סעד בגינו. יחד עם זאת, איני משוכנע כי חלוקת חומר שמהווה תעמולת בחירות, שלא על ידי נבחר ציבור שיש לו סמכות בנדון או שהוא יכול לנכס את האירוע גופו לתעמולה מטעמו (תב"כ 2/21 רמי כהן נ' שרת התרבות והספורט), באירוע ציבורי פתוח, שלא בסמיכות לבמה וללא יצירת מטריד לציבור, היא אסורה לפי סעיף 2א לחוק דרכי תעמולה.

באבעיה 10/20 בעניין עיריית פתח תקווה הניח כב' השופט ג'ובראן את הכללים לכך, וקבע כי:

"אם לכלל המתמודדים אפשרות שווה להצבת שלטים, חלוקת עלונים ותליית שלטים באירוע הציבורי, מדובר בתעמולת בחירות תוך שימוש במשאב ציבורי שהיא מותרת. בהקשר זה יצויין כי ראוי שבאירועים שמקיימת העירייה בהם פוטנציאל של פעילות פוליטית, תפעל העירייה מבעוד מועד לקבוע את הכללים שמסגרתם תותר הפעילות הפוליטית (דוגמת זמני הפעילות, היקפה וכד'). כך תוכל העירייה לוודא כי האפשרות לקיים תעמולה ניתנת באופן שווה.

עמוד 9 מתוך 11

משכן הכנסת, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 9195015 العنوان: مجمع بن-غوريون, أورشليم القدس, 9195015

טלפון هاتف: 02-6753407, פקס فاكس: 02-5669855 דוא"ל البريد الإلكتروني: VadatB@knesset.gov.il

אתר האינטרנט الموقع www.bechirot.gov.il

כמו כן, כך תינתן האפשרות למי שמבקשים להשיג על החלטת העירייה לעשות זאת מבעוד מועד"

39. לאור האמור לעיל ראוי שהמשיבה 3 תקבע כללים שוויוניים ברורים ופומביים לעריכת תעמולת בחירות באירועי המועצה, תוך נטרול יתרונות אינהרנטיים שיש לנבחרי הציבור מקרב המועמדים.
40. באשר לסוגיית השכרת האולם בקיבוץ פלמחים ניצבות בפניי שתי שאלות משפטיות מרכזיות:
- (א) האם סירוב הקיבוץ להעמיד את המבנה לרשות העותר מהווה הפרעת בחירות או שימוש אסור במשאבי ציבור לצרכי תעמולה בחירות.
- (ב) האם סעיף 14 לחוק דרכי תעמולה מהווה הסדר שלילי האוסר עלי לדון בעתירה שעניינה חיוב השכרת מבנה למועמד לצורך תעמולת בחירות.
41. בבג"ץ 1094/06 הליכוד תנועה לאומית ליברלית נ' ועדת הבחירות המרכזית לכנסת (6.2.2006) (להלן: פרשת הליכוד) קבע בית המשפט כי:
- "שימוש במקרקעי הציבור כשלעצמו אין בו פסול, כל עוד אין בו כדי שימוש לרעה או ניצול מעמד מיוחד של המשתמש, וכשם שלא יעלה על הדעת לאסור את תעמולת הבחירות בכיכר העיר, אין למנוע פעולה הפתוחה לכל מפלגה פוליטית, ובלבד שלא יתקיים ניצול לרעה כאמור"
42. בהתאם לאמור בחוזר קיבוץ פלמחים שאוזכר לעיל, השימוש במבנה נושא עתירה זו הותר לחברי ותושבי הקיבוץ בלבד, ולא הוצגה בפניי כל ראייה לכך שמדיניות זו של הקיבוץ אינה מקויימת. זאת ועוד, הטענה כי מועמד אחר קיים כנס תעמולה בראשית השנה נטענה בעלמא, מבלי שהובאה כל ראייה לכך, אך הכלל של "אין לתקן עוול בעוול" חל במקרה דנן, דהיינו, באם ניתן לפלוני, זמן רב לפני הבחירות להפר את הדין, אין מקום לאפשר גם לאלמוני לעשות כן, ככל שלא מוכחת אפליה או פעילות שרירותית.
43. משכך, אין לראות בקביעה כי אין לעשות כל שימוש, באופן רוחבי, במבנה לתעמולת בחירות משום הפרעת בחירות לפי סעיף 13 לחוק דרכי תעמולה (ראו והשוו: החלטת השופטת (כתוארה דאז) א' חיות בתר"מ 233/20 סמירה נ' שור ואח').

44. מאחר ולא הוכח בפני שהמשיבים 1 ו/או 3 מפעילים את סמכותם להפלות את העותר או לפגוע בסיכוייו, תוך פגיעה בשוויון בין המועמדים, אינני דן בשאלה השנייה שבמחלוקת.

45. בשולי הדברים אומר כי לטעמי ראוי שהמשיבה 3 תבחן האם יש מקומות אחרים בקיבוץ פלמחים (ואף ביישובים קטנים אחרים), שבהם ניתן, בשקידה סבירה, לערוך כינוסי בחירות, ואם אין כאלו תבחן את שינוי המדיניות הנוהגת לגבי המבנה, שכן, גם ביישובים קטנים בהם אין מבנים פרטיים או ציבוריים הפתוחים לכל מטרה, יש לאפשר למתמודדים לערוך תעמולת בחירות על מנת להגשים את חופש הביטוי הפוליטי שלהם.

ז. סוף דבר:

46. העתירה נדחית.

נוכח ההנחיות ששולבו בסעיפים 38 ו-45 להחלטתי, כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתנה היום, יא' אב תשע"ח (23 ביולי 2018).

אברהם טל

**נשיא של בית משפט מחוזי מרכז-לוד
יושב ראש ועדת הבחירות
האזורית מרכז-דרום**